

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/545/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713207655
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713207655.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci odporcu: X. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. V. XXX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Ľudová 14, Košice a navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, v konaní o návrhu odporcu na obnovu konania, na odvolanie odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 4. júla 2013, č.k. 8C/120/2013-34, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením zamietol návrh na obnovu konania vedeného na tamom súde pod sp.zn. 1Rob 783/2002. Svoje rozhodnutie odôvodnil konštatovaním, že pri obnove konania je stanovená lehota ako prekluzívna, čo znamená, že jej uplynutím zaniká právo podať návrh na obnovu konania na súde. Konštatoval, že zákon pripúšťa výnimky z objektívnej 3-ročnej lehoty v § 230 ods. 2 O.s.p., nepripúšťa však výnimku zo subjektívnej lehoty, v ktorej musí ten, kto sa o dôvode obnovy dozvedel, podať návrh na obnovu konania. Nakoľko sa rozsudky Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev vynášajú v čase, ktorý presahuje objektívnu trojročnú lehodu, zákon umožňuje použiť dôvod na obnovu konania spočívajúci v takomto rozhodnutí aj po objektívnej lehote, avšak subjektívna trojmesačná lehota, počítaná od okamihu, keď sa navrhovateľ dozvedel alebo mohol o tomto rozsudku dozvedieť, musí byť dodržaná, lebo zákon nepripúšťa ani odpustenie takto zmeškanej lehoty. Citoval ust. § 2 ods. 1 zákona č. 416/2004 Z.z. o úradnom vestníku Európskej únie, podľa ktorého o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa týka, pričom domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva Európskej únie je nevyvrátiteľná. Úradný vestník Európskej únie pozostáva z dvoch navzájom súvisiacich sérií L a C a vedľajšej série S. Obsahuje legislatívu EÚ ako aj informácie a oznamy EÚ. Séria C okrem iného obsahuje informácie a oznamy EÚ, vrátane zhrnutí rozhodnutí Súdneho dvora a súdu prvého stupňa. Nakoľko sa v úradnom vestníku Európskej únie uverejňujú aj zhrnutia rozhodnutí Súdneho dvora a súdu prvého stupňa, pričom platí, že dňom uverejnenia sa stali známymi každému, koho sa týkajú, nemožno považovať návrh na obnovu konania za podaný včas, t.j. v lehote 3 mesiacov od času, keď sa navrhovateľ o dôvode obnovy konania dozvedel, keďže sa vo svojom návrhu odvoláva na rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C-240/98 - Oceáno Grupo Editorial SA z 27. júna 2000.

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie navrhovateľ obnovy konania. V odvolaní prejavil nesúhlas s názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého subjektívna 3-mesačná lehota je počítaná od okamihu, keď sa navrhovateľ dozvedel alebo mohol o tomto rozsudku dozvedieť, a teda od okamihu, kedy bol rozsudok uverejnený vo vestníku Európskej únie, vzhľadom na domnienku o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie, a teda že návrh na obnovu konania je zrejme oneskorený. Citoval ust. § 230 O.s.p., podľa ktorého návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od času, keď ten, kto

obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Zákon preto rozlišuje moment, kedy sa navrhovateľ o dôvode obnovy dozvedel a kedy ho mohol uplatniť. Zásadným je moment, kedy sa o dôvode dozvedel, nie kedy sa mohol dozvedieť. Vyslovil názor, že subjektívnu lehotu, vychádzajúc zo samotného charakteru tejto lehoty, je potrebné počítat od okolnosti, ktorou je reálne subjektívne dozvedanie sa určitej okolnosti, v prípade, ak by sa uplatnil začiatok počítania od momentu, kedy sa o skutočnosti mohol dozvedieť, išlo by o objektívnu lehotu, a preto treba odlišovať subjektívnu skutočnosť, kedy sa odporca dozvedel o dôvode obnovy a čas uverejnenia rozsudkov Súdneho dvora Európskej únie, ktorými odporca argumentuje. Vyslovil názor, že tá skutočnosť, že rozsudok bol uverejnený v roku 2000 vo vestníku Európskych spoločenstiev a že sa stal známy každému neznamená, že odporca vedel, že daný rozsudok je dôvodom na obnovu konania, čo sa dozvedel až od svojho advokáta.

Navrhovateľ vo vyjadrení navrhol odvolanie odporcu odmietnuť. Vo vyjadrení poukázal na to, že preukázanie skutočnosti, že subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania je zachovaná, zaťažuje toho, kto obnovu navrhuje. V prejednávanej veci odporca nepreukázal dodržanie subjektívnej lehoty a poukazuje na skutočnosť, že odporca v návrhu na obnovu konania tvrdí, že o dôvode na obnovu konania sa dozvedel dva týždne pred podaním návrhu, pričom návrh je vyhotovený 21.05.2013 a súdu doručený 14.06.2013.

Po podaní odvolania navrhovateľ obnovy doručil odvolaciemu súdu rozhodnutie Nález Ústavného súdu SR zo dňa 16. októbra 2008 sp.zn. I. ÚS 54/08, podľa ktorého, ak všeobecné súdy zamietnu návrh na obnovu konania z dôvodu nedostatku zákonných podmienok pre obnovu (§ 228 ods. 1 O.s.p.) bez toho, že by nariadili vo veci pojednávanie, na ktoré predvolajú účastníkov, porušujú týmto nesprávnym postupom ich právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa je jednoznačne zrejmé, že návrh na obnovu konania bol zamietnutý z dôvodu, že je zrejme oneskorený.

Súd prvého stupňa v odôvodnení cituje ust. § 234 ods. 1, ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak súd zamietla návrh na obnovu konania preto, že nie je prípustný, alebo preto, že ho podal niekto, kto naň nebol oprávnený alebo preto, že je zrejme oneskorený, nemusí nariaďovať pojednávanie.

Z predloženého nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 54/08 vyplýva len to, že ak všeobecné súdy zamietnu návrh na obnovu konania z dôvodu nedostatku zákonných podmienok pre obnovu podľa § 228 ods. 1 O.s.p. bez toho, že by nariadili vo veci pojednávanie, na ktoré predvolajú účastníkov, porušujú týmto nesprávnym postupom ich právo na súdnu ochranu a spravodlivý proces. V danom prípade však nebol zamietnutý návrh na obnovu konania z dôvodu nedostatku zákonných podmienok pre obnovu, tak, ako sú upravené v ust. § 228 ods. 1 O.s.p., ale z dôvodu, že je zrejme oneskorený, v ktorom prípade vyplýva z výslovného znenia ustanovenia § 234 ods. 2 O.s.p., že v takomto prípade súd nemusí nariaďovať pojednávanie. Keďže súd prvého stupňa postupoval dôsledne v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, nie je možné konštatovať nesprávny postup, v dôsledku čoho by došlo dokonca k porušeniu práva účastníkov konania na súdnu ochranu a spravodlivý proces.

Navrhovateľ obnovy v odvolaní polemizuje so záverom súdu prvého stupňa v otázke dodržania 3-mesačnej subjektívnej lehoty pre podanie, ktorú zákon v ust. § 230 ods. 2 písm. a/ O.s.p. stanovuje pre podanie návrhu na obnovu konania.

Navrhovateľ obnovy uplatňuje ako dôvod na povolenie obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. znenie rozsudku Súdneho dvora vo veci C-240/98 z 27. júna 2000, ktorý ukladá súdom uplatňovať právo na ochranu spotrebiteľa a ktorý nebol aplikovaný pri vydávaní rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 1Rob 783/2002, týkajúceho sa účastníkov konania.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 230 rozoznáva subjektívnu a objektívnu prekluzívnu lehotu, v ktorej treba podať návrh na obnovu. Subjektívna (trojmesačná) lehota sa počíta odo dňa, keď sa ten, kto navrhuje obnovu, dozvedel o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ju mohol uplatniť.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa zamietol návrh na obnovu konania z dôvodu, že bol podaný po uplynutí subjektívnej lehoty počítanej odo dňa, keď sa navrhovateľ obnovy dozvedel o dôvode obnovy. Túto vedomosť vyvodil zo znenia ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 416/2004 Z.z. o úradnom vestníku Európskej únie, v ktorom sa výslovne uvádza, že o všetkom, čo bolo v úradnom vestníku uverejnené platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa týka, pričom domnienka o znalosti uverejnených právne záväzných aktoch Európskeho spoločenstva a Európskej únie je nevyvrátiteľná. Súd prvého stupňa vykonal správny výklad aj aplikáciu citovaného zákonného ustanovenia a na jeho základe správne ustálil, že návrh na obnovu konania podaný na Okresný súd Považská Bystrica 14.06.2013, hoci rozsudok Európskeho súdneho dvora, ktorý uplatňuje ako dôvod na obnovu konania danej veci bol uverejnený 27. júna 2000.

Navrhovateľ obnovy poukazuje v odvolaní na tú skutočnosť, že ustanovenie § 230 ods. 1 O.s.p. upravuje dva spôsoby počítania lehoty, s tým, že subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania sa počíta buď odo dňa, keď sa ten, kto navrhuje obnovu dozvedel o dôvode obnovy alebo odo dňa, keď ju mohol uplatniť.

Nepochybné je, že navrhovateľ obnovy sa dozvedel o dôvode obnovy 27. júna 2000. V návrhu na obnovu konania ani v odvolaní neuvádza žiadnu takú skutočnosť, v ktorej by bolo možné vyvodiť, že navrhovateľ mohol uplatniť dôvod na obnovu konania známy od 27. júna 2000, len v čase, od ktorého do 14.06.2013 neuplynula doba dlhšia ako 3 mesiace.

Krajský súd preto uznesenie okresného súdu potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.